

РЕШЕНИЕ

№ 6420

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 27.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **2803** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на „Дискордиа“ АД, подадена чрез адв. Н., срещу Решение № ППН-01-197/2022 г. от 09.02.2023 г. на Комисията за личните данни /КЗЛД/. В жалбата са развити твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Иска се отмяна на оспореното решение, алтернативно намаляване на наложената с него санкция. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят „Дискордиа“ АД се представлява от адв. Н., който поддържа жалбата.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни, в съдебно заседание чрез юрк. Г. оспорва жалбата. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар. Моли за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна- И. К. Р., редовно призован, не взема участие в производството. След обявяване на делото за решаване от заинтересованата страна са постъпили писмени бележки, изготвени от адв. П.. Претендират се разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано пред КЗЛД по жалба рег. № ППН-01-197/14.03.2022 г. от И. К. Р. /л. 85/ с изложени в нея твърдения за неправомерно обработване на лични данни от страна на дружеството „Дискордиа“ АД. Към жалбата са приложени писмени доказателства /л. 86-93/.

В жалбата си до Комисията Р. сочи, че е получил електронен фиш, съдържащ констатации, че на 15.09.2020 г. той е управлявал превозно средство с рег. № 6592 КН, собственост на „Дискордиа“ АД, във Федерална република Германия. Р. твърди, че в този период е бил във временна неработоспособност. Счита, че вероятно лице от „Дискордиа“ АД е използвало негови данни, тъй като германските власти няма как да знаят кое лице е управлявало превозното средство на въпросната дата.

„Дискордиа“ АД е уведомена за образуваното административно производство и на дружеството е предоставена възможност да изрази становище по жалбата /л. 82/. „Дискордиа“ АД не оспорва изложените в жалбата обстоятелства /л. 69/ - И. Р. наистина е бивш служител на дружеството, който към датата на нарушението, извършено на територията на Ф., е в отпуск поради временна неработоспособност. Процесното превозно средство с рег. № 6592 КН е било в държане на „Дискордиа“ АД до 23.07.2020 г. по силата на договор за лизинг. Към 15.09.2020 г. камионът вече е бил ползван от друг лизингополучател — „Волво Груп България“ ЕООД. Независимо от това електронният фиш от компетентните органи на Ф. за нарушението от 15.09.2020 г. е постъпил в деловодството на „Дискордиа“ АД. Тъй като нарушителят е юридическо лице, във фиша е предоставена възможност да бъде посочено конкретното физическо лице, което е управлявало МПС към датата на нарушението. На 29.06.2021 г. служителката на „Дискордиа“ АД П. Х. вместо да възрази, че към датата на нарушението -15.09.2020 г., камионът вече не се ползва от дружеството, погрешно приема фиша и посочва като отговорно за нарушението лице И. Р.. „Дискордиа“ АД изразява становище, че се касае за неволно допусната техническа грешка. Посочва, че И. Р. е дал съгласие за обработване на личните му данни от работодателя за конкретни цели, описани в писмена декларация /л.74/. Сумата за наложената глоба му е възстановена изцяло.

След запознаването със становището на „Дискордиа“ АД И. Р. с молба от 18.08.22 г. /л. 63/ поддържа подадената жалба. Счита, че доброволно представените му лични данни следва бъдат използвани законосъобразно и правомерно.

От дружеството е изискана допълнителна информация с цел изясняване на случая. Постъпил е отговор с приложени към него доказателства. /л. 39- 62/

Жалбата е разгледана на заседание на Комисията от 16.11.2022 г. с участието на страните /л. 27/. При обсъждане на жалбата по същество /л. 30 гръб/ единодушно е взето решение, че същата е основателна и на администратора на лични данни „Дискордиа“ АД следва да бъде наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева.

С обжалваното Решение № ППН-01-197/2022 г. от 09.02.2023 г. въз основа проведеното на заседание и на основание чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД във връзка с чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 КЗЛД е постановила следното:

1. жалба рег. № ППН-01-197/14.03.2022 г. от И. К. Р. е обявена за основателна.
2. Във връзка с т. 1 и на основание чл. 83, § 5, буква „а“ във връзка с чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за нарушение на чл. 5, § 1, буква „а“ и „б“, във връзка с чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на администратора на лични данни „Дискордиа“ АД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ е размер на 10 000 лева.

По делото е изслушана като свидетел П. В. Х.. Тя дава показания, че е допуснала грешка при обработване на получения от компетентните органи на Ф. фиш. Грешката се дължи на бързина и невнимание и не е умишлена.

При горните фактически установявания съдът формира следните правни изводи:

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирана да го оспори страна и в преклузивния срок за оспорване /л. 9, 18/.

Разгледана по същество е частично основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – КЗЛД, в рамките на предоставените ѝ правомощия -чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД и чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Решението е обективизирано в изискуемата писмена форма и съдържа посочване на фактически и правни основания за издаването му. Налице е съответствие между обстоятелствената част и диспозитива на оспорения акт, като разпореденото с решението изцяло съответства на изложените фактически обстоятелства.

Съдът не констатира при издаването на решението на КЗЛД да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Същото е постановено след като „Дискордиа“ АД е уведомено по реда на чл. 26 АПК за започване на производството, инициирано по жалба на увреденото лице. Дадена е възможност на страните да участват в производството като изразят становище и представят писмени доказателства (чл. 36 АПК). Административният акт е издаден след разглеждане на жалбата по същество в открито заседание, съгласно чл. 9, ал. 4 ЗЗЛД и чл. 40, ал. 1 Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация, и е прието единодушно от членовете на административния орган (чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД).

Относно съответствието на оспорения акт с материалноправните разпоредби, съдът прие следното:

По делото няма спор, че „Дискордиа“ АД е администратор на лични данни. Не е спорно и че служител на дружеството е предоставил личните данни на И. К. Р. на компетентните органи в Ф. и поради това той е санкциониран за нарушение, което не е извършил.

При оказване на съдействие на публичните власти, включително и за установяване на извършител на административно нарушение, следва да се спазват принципите за обработване на лични данни, прогласени в чл. 5 от Регламента. Основен принцип при обработката на лични данни е принципът за законосъобразността. Съгласно чл. 5, § 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 обработването на личните данни трябва да е в съответствие със закона. За да бъде обработването на лични данни законосъобразно, администраторът или третото лице,

на което се разкриват данните, следва да преследват законни интереси, обработването на личните данни да е необходимо за целите на преследваните законни интереси и основните права и свободи на лицето, ползващо се от защитата на данните, да нямат преимущество върху преследваните законни интереси (решение от 4 май 2017 г., Rogas satiksme, C-13/16, EU: C: 2017: 336, т. 28). След като е безспорно, че само поради предоставяне на личните му данни И. Р. е санкциониран неправилно, следва единственият извод, че обработването на личните му данни е незаконосъобразно. Поради това правилно е ангажирана отговорността на „Дискордия“ АД в производството пред КЗЛД. Преследваната с издаването на оспорения в настоящото производство акт цел съответства на законоустановената - да осигури защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679, както и във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите по ал. 2 –арг. чл. 1, ал. 3 ЗЗЛД.

В компетентността на административния орган е да определи вида и размера на наказанието, което следва да се наложи за всеки конкретен случай с оглед постигане на целите на Регламента. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“, предвидено в б. „и“ на чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 има санкционен характер и се прилага в допълнение към мерките по б. „а“ - „з“ и „й“ или вместо тях. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице - субект на данни, както и на обществения интерес. Следва да се цени естеството, тежестта и продължителността на нарушението, умишления характер на нарушението, степента на отговорност или евентуални предишни нарушения от подобен характер, начина, по който нарушението е станало известно на надзорния орган, преценка на отегчаващи или смекчаващи фактори.

Несъмнено всяко неправомерно обработване на лични данни носи вреда на субекта на данните. При определяне на размера на санкцията обаче административният орган следва добросъвестно и обективно да отчете реалната вреда, която е причинена на засегнатия субект. Принципът на съразмерност е прогласен и в разпоредбата на чл. 83, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679. Предвид че нарушението е извършено за първи път, по небрежност, както и че заплатената от И. Р. глоба е възстановена изцяло от жалбоподателя, съдът счита, че изборът на наказание от КЗЛД се явява подходящ, но размерът на наложената санкция е несъответен спрямо конкретиката на случая. Размерът на санкцията -10 000.00 лева е необоснован и несправедлив и значително надхвърля необходимото за постигането на целите на чл. 83, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679. Съдът следва да измени обжалваното решение в тази част като намали размера на наложената санкция от 10 000 лева на 5 000 лева. Така подадената жалба е основателна относно размера на наложеното наказание, а в останалата част е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

При този изход на спора съдът намира, че на жалбоподателя и на ответника, своевременно направили искане за присъждане на разноски, се дължат такива съразмерно на уважената/ отхвърлена част от жалбата. Направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, с оглед фактическата и правна сложност на спора, съдът намира за основателно. Поради това на жалбоподателя на основание чл. 8, ал. 2, т. 10 във връзка

с § 2а от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. и чл. 78, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 144 АПК следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса в общ размер от 600 лева.

На основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във връзка с чл. 78, ал. 3 ГПК във връзка с чл. 144 АПК, жалбоподателят следва да заплати на ответника сума в размер на 50,00 лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

На процесуалния представител на заинтересованата страна не се дължат разноски, тъй като същите не са своевременно претендирани.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 24-ти състав:

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Решение № ППН-01-197/2022 от 09.02.2023 г. на Комисия за защита на личните данни В ЧАСТТА по т. 2, с която на основание чл. 83, § 5, б. „а“ във връзка с чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за нарушение на чл. 5, § 1, буква „а“ и „б“ във връзка с чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, на „Дискордиа“ АД е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 10 000 лева, като я НАМАЛЯВА на 5000 (пет хиляди) лева.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Дискордиа“ АД срещу Решение № ППН-01-197/2022 от 09.02.2023 г. на Комисия за защита на личните данни В ЧАСТТА по т. 1 като неоснователна.

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни да заплати на „Дискордиа“ АД сумата от 600 лева разноски по делото.

ОСЪЖДА „Дискордиа“ АД да заплати на Комисия за защита на личните данни сумата от 50 лева разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: